

me de la tenora per a donar-se l'estreta final, de conformitat amb el repartiment dels compassos que integren la sardana, signe tant d'art com d'unió.

Les últimes notes de les sardanes s'han esvait, el poble bellugadís s'escampa per tots els indrets cercant taula en el verd herbei o bé en el marge florit que els serveix de menjador, sense donar-se compte que el sol fa esforços titànics per acorrarlar una nuvolada negra i encastellada que du en son si l'aigua pouada del mar i que comença a escudir en gotes grosses i acompassades, produint un gran enrenou de corregudes en tots indrets, que hom no sap com defugir. Un xàfec de breus moments arremolina tota aquella gentada que cerca refugi per a poder dinar el més còmodament possible. ¡Ai els de Santa Magdalenal! Aquest és el clam unànim que s'escapa de tots els llavis. Una colla dels més ardits prescindint de l'amenaça del temps i fiats en la seva agilitat han volgut seguir la tradicional costum de tots els anys d'escalar la muntanya que du aquest nom i a l'ésser quasi al cim els ha arreplegat el ruixat, ¡quin pop hauran pescat! Totes les mirades es dirigeixen vers la muntanya que fa de capsalera al Santuari, però l'espessor de la pluja no deixa ovirar res, fins que tot d'una, saltant i brincant rostos avall compareixen mig rient mig esma-perduts els valents excursionistes que traspuen aigua per tots indrets talment com els ànecs quan surten del rec. Crits, esglais, rialles, enrenou per tots indrets per a proporcionar-se roba amb què canviar-se. Tothom ofereix el que té, no hi fa res que a un noi li sigui oferta una peça més apropiada per a una noia, garseis, pullovers, abrics de totes menes, tot va endoina, el cos es treu la mullena del damunt. Escenes les més còmiques es succeeixen a desdir. Han passat uns moments d'aldarull en què els pares criden amb llurs fills, la germana gran botzina a la petita, i tot d'una a la cuina del Santuari s'encen una gran foguera i al voltant d'ella apareix una tètrica exposició de pantalons, camises, mitges, combinacions, camisetes i demás prenyes de vestir que fumen amb abundor produint l'efecte d'una gran catàstroe, voltant la llar tota una munió de cares que amaguen una rialla de penediment, i bo i escampant llurs cabelleres encara empapades d'aigua van comentant els incidents de la remullada. La pluja ja ha